

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.1644
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 03.03.2011
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE : EUGENIA ION
GREFIER : RAMONA BARBU

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Mihai Gheorghe, a cererii de chemare în garanție formulată de pârâtul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu chemații în garanție Ministerul Administrației și Internelor, Serviciul Român de Informații – U.M. 0198 și Ministerului Apărării Naționale și a acțiunilor conexe formulate de reclamantul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Dezbaterile în fond și susținerile orale ale părților au avut loc în ședința publică de la 24.02.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Curtea având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 03.03.2011, când a hotărât următoarele :

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 10481/2/2009, reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) a chemat în judecată pe pârâtul Mihai Gheorghe, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate existența calității de colaborator al Securității.

În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâtul Mihai Gheorghe a candidat la funcția de senator în Parlamentul României, iar conform prevederilor art. 3 lit. b) coroborat cu art. 5 alin. (1) teza a II-a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, C.N.S.A.S. verifică, din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, persoanele care au candidat la demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)¹.

Reclamantul a mai arătat că, din cuprinsul Notei de constatare nr. S/DI/1/1181/15.04.2009, precum și din înscrisurile atașate acțiunii în constatare, rezultă că pârâtul este titular al dosarului de urmărire informativă I 234337, deschis sub conspirativul <MARCUS>, deoarece acesta era cunoscut cu relații cu cetățeni

străini, precum și cu persoane din emigrația română, semnalate cu manifestări ostile la adresa politicii partidului și statului comunist român.

Reclamantul a susținut că, deși documentele care alcătuiesc dosarul indicat anterior nu atestă că pârâtul a fost recrutat de organele de securitate și că, în acest cadru ar fi furnizat informații, consideră că în speță sunt aplicabile prevederile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, în considerarea următoarelor argumente :

Norma citată descrie, sub aceeași denumire generică, trei posibilități de relație benevolă cu structuri de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiții specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții :

1. Informațiile furnizate Securității, indiferent sub ce formă, să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. În legătură cu această primă condiție, este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textul de lege să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Deci, reținerea calității de colaborator este legată de furnizarea de informații de natura celor impuse de legiuitor;

2. Informațiile prevăzute la pct. 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din analiza materialelor prezentate în cauză, se poate observa, afirmă reclamantul, că pârâtul a semnalat „din proprie inițiativă”, organelor județene de securitate că „C.E. a avut manifestări ostile la adresa țării noastre, a instigat la emigrare și i-a propus să intre într-o organizație francmasonică /.../” ale cărei principii sunt „lupta împotriva personalităților mari, compromiterea lor”, „anticomunismul”.

În privința primei condiții impusă de legiuitor, reclamantul a susținut că este asigurată, mai ales că, pe de o parte, conținutul anticomunist al materialului citat este evident, iar pe de altă parte, norma legală nu impune dovedirea existenței unei pluralități de informații de natură anticomunistă.

Referitor la a doua condiție impusă de lege pentru reținerea calității de colaborator al Securității prin furnizare de informații, reclamantul a afirmat că este îndeplinită în cauză, deoarece nu se poate reține că furnizarea unor informații de o asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Reclamantul a adăugat că, în speță, consemnările ofițerilor atestă că în urma semnalărilor pârâtului „organele I.J.S. Iași au raportat la U.M. 0544 faptul că C.E. face parte dintr-o lojă masonică și se preocupă de atragerea de noi membri din rândul cetățenilor români care călătoresc în străinătate” și au solicitat Direcției a III-a încadrarea informativă a părinților acesteia, domiciliată în București.

În concluzie, s-a apreciat că informațiile furnizate de pârât au îngrădit dreptul la libertatea de exprimare prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și dreptul la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 3 lit. b), art. 5 alin. (1), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 112 Cod procedură civilă.

La data de 05.03.2010, pârâtul a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivat de faptul că C.N.S.A.S. nu avea competență să întreprindă verificări din oficiu cu privire la constatarea calității sale de lucrător sau colaborator al Securității, iar pe cale de consecință, excepția lipsei calității procesuale active a C.N.S.A.S. și excepția lipsei calității procesuale pasive.

Privitor la aceste excepții, pârâtul a invocat dispozițiile art. 5 alin. (3) și (4) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 și a precizat că, deși a candidat a funcția de senator în Parlamentul României, nu a fost ales.

În plus, deși legea obligă pe toți candidații să depună respectivele declarații pe propria răspundere, C.N.S.A.S. nu este ținut să facă verificări decât în ceea ce îi privește pe cei care au fost aleși în funcțiile pentru care au candidat. Simetric, persoanele care sunt numite în anumite funcții publice (enumerare la celelalte litere ale art. 3) sunt verificate din momentul numirii, nu din momentul propunerii lor pentru numire.

Pe fondul cauzei, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, susținând, în esență, următoarele :

Este cadru didactic universitar, în prezent profesor universitar pensionar.

Este cunoscut cu lucrări în următoarele domenii : teoria argumentării, logică și retorică, teoria și filosofia dreptului. Întreaga sa viață și activitate profesională au stat sub semnul probității și responsabilității.

În perioada la care se face referire în acțiune era lector la Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi” din Iași. În calitate de dascăl a întreținut relații apropiate cu studenții și s-a preocupat de educația și formarea lor și în afara activităților strict didactice, remunerate. Astfel, a organizat un cerc de istoria religiilor dar, mai ales, a organizat Clubul expedițiilor pedestre internaționale studențești (C.E.P.I.S.). A reușit astfel o performanță incredibilă pentru dictatura comunistă : a asigurat călătorii în străinătate, în anii în care a funcționat C.E.P.I.S. – ul, pentru 151 de studenți.

Așadar, în plină teroare comunistă, 151 de tineri au putut constata personal, nemijlocit, diferențele între regimul comunist și democrațiile occidentale, datorită eforturilor acestuia și perseverenței cu care s-a luptat cu birocrăția și reaua voință a sistemului și, ceea ce este esențial, a realizat acest lucru fără să fi colaborat cu Securitatea, fără a face compromisuri.

În vara anului 1985 a călătorit, împreună cu C.E.P.I.S. – ul și cu câteva cadre didactice în Franța. La Paris s-a întâlnit cu o cunoștință, C.E., care plecase din țară încă din 1973 și rămăsese fraudulos, potrivit legislației atunci în vigoare, în Franța. I-a sugerat să rămână în Franța și i-a promis sprijinul pentru un post de profesor la Sorbona iar, pentru facilitarea carierei universitare, i-a propus să intre într-o lojă masonică. A refuzat toate ofertele pentru că avea familie în România și nu dorea să o expună șicanelor autorităților.

La întoarcerea în țară a fost convocat de organele de Securitate. Persoana care l-a chestionat, al cărei nume și grad nu le-a cunoscut, i-a spus că „ei” știu cu cine s-a întâlnit la Paris și că știu și ce a discutat cu persoana respectivă. I-a cerut să relateze convorbirea, pentru a i se verifica sinceritatea. Acesta este contextul în care a povestit organelor de securitate despre întâlnirea cu C.E..

Cu ocazia primirii cererii de chemare în judecată a aflat că :

a) organele de securitate i-au întocmit dosar de urmărire informativă, deci că a fost „lucrat” cu mijloace specifice;

b) organele de securitate i-ar fi întocmit un document în care au consemnat relatarea sa;

c) din urmărit și victimă a Securității a fost transformat în colaborator al securității statului român.

Pârâtul și-a susținut nevinovăția cu următoarele argumente :

1. Prezentarea sa în fața organelor de securitate nu a fost „din proprie inițiativă”, ci a fost convocat. Relatarea pe care a făcut-o în fața ofițerului de securitate, cât privește călătoria în Franța, s-a referit strict la elementele pe care le-a indicat anterior, fără nicio evaluare personală referitoare la masonerie și la principiile acesteia ori la manifestările lui C.E. față de România.

Raportul serviciului III – Securitate din 25 iunie 1986 (f. 3 dosar C.N.S.A.S.), prin care C.N.S.A.S. susține că s-a propus și decis „luarea sa în lucru prin D.U.I.”, chiar dacă ar fi fost întocmit de organele securității la data pe care o menționează, nu i-ar putea fi opozabil, atât timp cât nu există nicio probă din care să rezulte că ar fi mers la organele de securitate benevol și că ar fi achiesat la formulările care îi sunt atribuite, respectiv :

- că C.E. „a avut manifestări ostile țării noastre”;
- că C.E. „a instigat la emigrare”;
- că C.E. i-ar fi precizat „cele 4 principii care stau la baza activității lojei masonice”, cu enumerarea acestora;

Acest document este însă, în parte, întocmit în fals acum, în perioada posterioară participării sale la alegerile parlamentare, evident de persoane care au avut acces la dosar în cadrul C.N.S.A.S. și în scopul de a-l compromite.

Cele două înscrisuri, aflate în prezent în dosarul C.N.S.A.S., pe care dorește a se întemeia afirmațiile din primele două file ale raportului, sunt contrafăcute recent.

Primul dintre înscrisuri se află la p. 124 – 134, este datat „30.01.86” și este intitulat „Discuție cu tov. profesor Mihai”, fără a se face vreo mențiune că acesta (pârâtul) s-ar fi prezentat la organele de securitate din proprie inițiativă.

Lipsa de inteligență a falsificatorului se vedește la fila VIII din notă (f. 131 dosar C.N.S.A.S.), la lit. b), unde scrie : „să xerografieze toate lucrările publicate – comunicatele ...să le pună în plicuri cu actele ...”.

Utilizarea verbului „a xerografia” probează indubitabil că înscrisul a fost întocmit recent, în orice caz după 1990, deoarece :

a) Aparatura de fotocopiere produsă de firma Xerox a pătruns în țara noastră la nivel de utilizare publică după Revoluția din Decembrie 1989.

Nici măcar Securitatea (cel puțin cea din Iași) nu dispunea de fotocopiere și multiplicare de tip Xerox;

b) Nici C.E., stabilită în Franța încă din 1973 nu ar fi putut utiliza cuvântul respectiv, pentru simplul fapt că francezii utilizează pentru serviciile pe care le asigură aparatele produse de firma Xerox verbele „photocopier” și „multiplier”.

Al doilea înscris se află la f. 93 – 108, se intitulează „NOTĂ” și poartă două date : pe prima pagină este menționată data de 03.02.1986, iar la final este menționată data de 10.02. 1986.

Autenticitatea acestui document este pusă sub semnul întrebării, raportat la următoarele aspecte :

- În preambul, redactorul notei afirmă că este vorba de continuarea unei discuții cu „sursa Mihi referitoare la călătoria în Franța”. Din conținutul textului s-ar putea înțelege că și această discuție ar fi avut loc tot cu pârâtul. Or, dosarul pârâtului de urmărire informativă a fost întocmit pe numele „Marcu” și nicăieri din dosar nu rezultă că ar fi putut fi „sursă”, cu numele de „Mihi”;

- Deși o cunoscuse pe C.E. încă din țară, cu câțiva ani înainte ca aceasta să plece în Franța, autorul plasează momentul când s-au cunoscut într-un local pe Champs Elysee, ca urmare a recomandării pe care i-ar fi făcut-o un ipotetic „Tudose”;

- Autorul acestei compuneri în stil telenovelistic nu cunoștea probabil vârsta lui C.E.. Dat fiind faptul că aceasta era născută în 1938, în 1985 avea 47 de ani și era exclus ca el să i se adreseze cu „Cine ești tu fetițo?” (p. 1 a documentului, f. 93 dosar C.N.S.A.S.) sau să se gândească la ea în următorii termeni „...ce posibilități are fetițuța asta și ce interes ar avea să-mi ofere asta?” (p. 5 a documentului, f. 99 dosar C.N.S.A.S.) .

- Documentul îi atribuie informații care nici ca fond nici ca formă nu puteau să-i aparțină, specialist la vremea respectivă în logică și retorică. De exemplu : „Fac parte dintr-o mișcare științifică care a cuprins întreaga Europă care se cheamă NEORETORICĂ, în cadrul căreia eu m-am dus pe un drum al meu care se cheamă PSIHLOGICA.” Or, logica și retorica sunt domenii ale științei și nu „mișcări” mai mult sau mai puțin europene, mai mult sau mai puțin subversive. De asemenea, în general, limbajul și stilul comportamental sugerate în acest înscris nu-i aparțin.

În privința Raportului cu propuneri de luare în lucru prin D.U.I. (f. 3, 4 dosar C.N.S.A.S.), se poate observa cu ușurință faptul că au fost contrafăcute pentru a coincide cu elementele rezultate din cele două înscrisuri anterior analizate. Astfel, numele persoanelor la care se referă raportul – Mihai Gheorghe și – au fost scrise de două persoane diferite : mărimea și forma literelor din primele două file diferă față de mărimea și forma literelor din celelalte file.

Există în întreg dosarul C.N.S.A.S. un singur înscris pe care personal l-a predat organelor de securitate, l-a semnat, și-l asumă integral și în prezent, iar dacă acesta ar fi fost citit de C.N.S.A.S. și dacă reprezentanții acestuia ar fi fost de bună credință, cu siguranță nu ar fi fost investită instanța cu prezenta acțiune în constatarea calității de colaborator al securității. Este vorba de înscrisul de la f. 55 – 64, intitulat „Notă privind călătoria unui grup studențesc din cadrul Cercului de Expediții Pedestre Interne și Internaționale Studențești din C.U.A.S.C. – Iași, 1987”.

În consecință, pârâtul a solicitat instanței să compare profilul personalității sale, așa cum transpare din rândurile acestui înscris, scris și asumat de el prin semnătură, cu personalitatea de delator pe care o creionează cele două înscrisuri de care se prevalează C.N.S.A.S.. Chiar dacă acele înscrisuri au fost redactate la datele

menționate în ele, nu sunt semnate de pârât și nici nu i-au fost vreodată prezentate. Nu a achiesat nici măcar tacit la conținutul lor și nici nu a consimțit la expresiile și locuțiunile folosite, care nu i-au fost niciodată proprii, ci făceau parte din jargonul ideologic al epocii.

A apreciat pârâtul că, este absolut anormal ca într-un stat care se pretinde a fi de drept, o persoană să poată fi acuzată și supusă oprobriului public, cu consecința terfelirii prestigiului și onoarei sale, pe baza unui înscris redactat de un terț, fără ca înscrisul respectiv să-i fi fost măcar prezentat persoanei în cauză. Mai ales că „terțul” în chestiune nu este altcineva decât odioasa securitate comunistă.

Pârâtul a reiterat faptul că nu a relatat organelor de securitate despre „activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist” săvârșite/avute de C.E.. Propunerile acesteia ca el să rămână în Franța, să obțină un post la Sorbona și să adere la masonerie nu erau în sine anticomuniste. Ele au căpătat o astfel de aparență doar ca urmare a „ambalajului” frazeologic ideologic de tip comunist care a fost utilizat de lucrătorul de securitate, pentru a da mai multă importanță propriei sale activități.

În ceea ce privește necesitatea îndeplinirii condiției de „a denunța”, anume existența intenției de a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, pârâtul a afirmat că nu a existat câtuși de puțin o asemenea intenție din partea sa. O serie de împrejurări confirmă total nevinovăția sa, iar reclamantul nu a adus nicio probă în sensul îndeplinirii condiției impusă de legiuitor. Nu se poate admite punctul de vedere al reclamantului că intenția trebuie prezumată din însuși faptul obiectiv al transmiterii unor informații. Dacă ar fi așa, atunci din textul legal ar trebui să lipsească, pur și simplu, condiția scopului urmărit de ipoteticul denunțator.

Relativ la susținerea reclamantului, în sensul că definiția colaboratorului ar institui „o prezumție relativă de veridicitate cu privire la conținutul materialelor întocmite de foștii ofițeri de Securitate ca urmare a informațiilor primite”, pârâtul a apreciat că este eronată, întrucât legiuitorul a enumerat doar formele de exprimare a unei relații de colaborare cu securitatea, fără a-l exonera pe reclamantul C.N.S.A.S. de obligația ce îi revine potrivit art. 1169 Cod Civil, aceea de a-și proba aserțiunile.

Prin urmare, tot ceea ce a fost citat în acțiune ca element incriminatoriu la adresa acestuia, anume : „din proprie inițiativă”; „C.E. a avut manifestări ostile la adresa țării noastre, a instigat la emigrare și i-a propus să intre într-o organizație francmasonică (...)” ale cărei principii sunt „lupta împotriva personalităților mari, compromiterea lor”, „anticomunismul”, reprezintă aspecte care nu pot fi probate doar cu un înscris pe care nu l-a conceput el și nu l-a semnat, ci trebuie dovedite cu alte mijloace de probă.

În consecință, pentru motivele arătate, pârâtul a solicitat respingerea acțiunii C.N.S.A.S., cu cheltuieli de judecată.

La data de 08.03.2011, pârâtul a înregistrat la instanță o nouă întâmpinare, cerere reconvențională și cerere de chemare în garanție.

Prin întâmpinare s-a solicitat respingerea cererii formulate de reclamant, ca fiind esențial nelegală, vădit netemeinică și lipsită de fundament juridic, precum și aplicarea dispozițiilor art. 108¹ alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod Procedură Civilă împotriva reclamantului pentru introducerea cu rea - credință a unei cereri vădit netemeinice.

Totodată, pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivat de faptul că C.N.S.A.S. nu are competența de a întreprinde verificări din oficiu cu

privire la constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, deoarece el nu a fost ales în niciuna din structurile eligibile, excepția lipsei calității procesuale active a C.N.S.A.S. și excepția lipsei calității procesuale pasive.

Prin cererea reconvențională pârâtul a solicitat :

1. să se constate că a fost urmărit de fosta Securitate și nu că a fost colaborator al fostei Securități;

2. să se dispună anularea actului administrativ ilegal „Notă de Constatare nr. S/DI/I/1181 din 15 aprilie 2009 aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.” și a tuturor actelor care au stat la baza emiterii acestui act ilegal;

3. obligarea reclamantului la plata sumei de 1 leu cu titlul de daune morale.

În motivarea cererii reconvenționale, pârâtul a arătat că, din actele (chiar incomplete) depuse de reclamant rezultă că a fost urmărit pas cu pas de către organele fostei Securități, fiind în atenția lucrătorilor de Securitate și a colaboratorilor acesteia.

Acesta a adăugat că, din actele depuse de reclamant rezultă că Nota de constatare este vădit nefondată și lipsită de elementar fundament juridic, astfel că se impune desființarea acesteia.

În privința daunelor morale, pârâtul a afirmat că reparația morală la care are dreptul nu poate fi cuantificată sub formă bănească, iar reclamantul nu este solvabil pentru o asemenea sumă la care are dreptul pentru prejudiciile care i se aduc, astfel că acordarea acestei sume simbolice o consideră sub aspect exclusiv moral o reparație.

Prin cererea de chemare în garanție, pârâtul a înțeles să cheme în judecată Ministerul Administrației și Internelor și Serviciul Român de Informații, în calitate de succesori în drepturi și obligații ai fostei Securități, pentru culpă, în temeiul art. 998, art. 999, art. 1000 alin. (1) și (3) Cod Civil, arătând că lucrătorii fostelor structuri ale Ministerului de Interne și ale fostei Securități, prin lipsa lor de profesionalism, i-au creat neajunsuri, astfel că trebuie să răspundă pentru activitatea lor delictuală.

Prin încheierea din data de 11.03.2010, Curtea a dispus citarea în cauză, în calitate de chemați în garanție, a Ministerului Administrației și Internelor și a Serviciului Român de Informații, în temeiul art. 60 și urm. Cod Procedură Civilă.

De asemenea, pârâtului i s-a pus în vedere să depună precizare scrisă cu privire la obiectul cererii de chemare în garanție, sub sancțiunea nulității acesteia.

La data de 23.03.2010, pârâtul a depus precizări la cererea de chemare în garanție, în sensul că :

Temeiul de drept al cererii este art. 60 – 63 Cod Procedură Civilă.

Cererea vizează răspunderea succesorilor în drepturi și obligații ai fostei Securități, respectiv Ministerul Administrației și Internelor și Serviciul Român de Informații, pentru culpă, în temeiul art. 998, art. 999, art. 1000 alin. (1) și art. (3) Cod Civil.

Din analiza actelor și lucrărilor dosarului rezultă activitatea delictuală a prepușilor acestor entități care au preluat activul și pasivul fostelor structuri, astfel că trebuie să răspundă pentru delictele (civile) ale foștilor prepuși.

Sub acest aspect, cererea are fundament juridic și urmează a fi admisă ca atare. Chiar și sub aspect moral, cererea de chemare în garanție este perfect admisibilă, fiindcă textul art. 60 face chiar vorbire de o cădere în pretenții, care poate fi chiar și morală.

Acțiunea în constatare fiind una în constatare – specială, nu în condițiile art. 111 Cod Procedură Civilă – nu există niciun fine de neprimire în speța de față.

Chematul în garanție Ministerul Administrației și Internelor a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția inadmisibilității cererii de chemare în garanție, arătând că între Ministerul Administrației și Internelor și pârâtul Mihai Gheorghe nu există și nu au existat raporturi din conținutul cărora să derive în sarcina acestei instituții o eventuală obligație de garanție sau de despăgubire în ipoteza în care pârâtul ar pierde procesul și care să justifice calitatea de chemat în garanție a M.A.I..

Chematul în garanție Serviciul Român de Informații a solicitat, prin întâmpinarea formulată la data de 20.05.2010, respingerea cererii de chemare în garanție ca neîntemeiată, în lipsa prezentării unor date certe care să ateste întrunirea condițiilor răspunderii civile delictuale. Totodată, s-a precizat că în niciunul dintre actele de înființare a Serviciului Român de Informații nu se menționează preluarea de către acesta a activului sau pasivului fostului Departament al Securității Statului.

La data de 02.06.2010, pârâtul a formulat precizare și modificare la cererea reconvențională, solicitând :

1. anularea actelor administrative ilegale, anume „Notă de Constatare nr. DI/I/1181 din 15 aprilie 2009” și „Anexa la Nota de constatare, anume Aprobarea din ședința Colegiului de la 29 septembrie 2009” emise de C.N.S.A.S., în temeiul art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și a tuturor actelor care au stat la baza emiterii acestor două acte ilegale;

2. pronunțarea instanței asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actelor administrative ilegale, în conformitate cu art. 18 alin. (2) din Legea nr. 554/2004;

3. obligarea pârâtului C.N.S.A.S. ca după anularea actelor administrative ilegale menționate să elibereze o adeverință din care să rezulte că nu a fost colaboratorul Securității;

4. obligarea C.N.S.A.S. la plata sumei de 1 leu cu titlul de daune morale.

La data de 01.09.2010, pârâtul a formulat cerere de chemare în garanție a Ministerului Apărării Naționale, pentru culpă, în temeiul art. 998, art. 999, art. 1000 alin. (1) și (3) Cod Civil, arătând că M.Ap.N. a preluat activul și pasivul fostelor structuri și că prepușii acestei entități trebuie să răspundă pentru activitatea delictuală.

Prin încheierea din data de 02.09.2010, Curtea a dispus citarea în cauză, în calitate de chemat în garanție, a Ministerului Apărării Naționale.

La data de 28.05.2010 s-a înregistrat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr. 4790/2/2010, acțiunea formulată de reclamantul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu pârâtul C.N.S.A.S., prin care a solicitat :

1. anularea actelor administrative ilegale, anume „Notă de Constatare nr. DI/I/1181 din 15 aprilie 2009” și „Anexa la Nota de constatare, anume Aprobarea din ședința Colegiului de la 29 septembrie 2009” emise de C.N.S.A.S., în temeiul art. 18 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ;

2. pronunțarea instanței asupra legalității operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actelor administrative ilegale, în conformitate cu art. 18 alin. (2) din Legea nr. 554/2004;

3. obligarea pârâtului C.N.S.A.S. ca, după anularea actelor administrative ilegale menționate să elibereze o adeverință din care să rezulte că nu a fost colaboratorul Securității;

În drept, au fost invocate dispozițiile O.U.G. nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008, Legea nr. 554/2004, cu aplicarea art. 109 alin. (1) și (2) Cod Procedură Civilă.

La data de 31.05.2010, reclamantul Mihai Gheorghe a înregistrat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal, sub nr. 4793/2/2010 o cerere similară, în contradictoriu cu pârâtul C.N.S.A.S..

Prin încheierea din data de 13.01.2011, Curtea a dispus admiterea excepției de conexitate și conexarea dosarelor nr. 4790/2/2010 și nr. 4793/2/2010 la dosarul nr. 10481/2/2009, în temeiul art. 164 Cod Procedură Civilă.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri.

Curtea, examinând cu prioritate, potrivit dispozițiilor art. 137 alin. (1) Cod Procedură Civilă, excepția de inadmisibilității acțiunii, excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive, invocate de pârâtul Mihai Gheorghe, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale aplicabile, reține următoarele :

Excepția inadmisibilității acțiunii este neîntemeiată, având în vedere că pârâtul a candidat la funcția de senator în Parlamentul României și, în această calitate, a făcut obiectul verificării din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 3 lit. b) coroborat cu art. 5 alin. (1) teza a II-a din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

Verificarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității se efectuează de Direcția de specialitate din cadrul C.N.S.A.S., în conformitate cu dispozițiile art. 6 și urm. din O.U.G. nr. 24/2008.

Introducerea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării se decide de Colegiul C.N.S.A.S., potrivit art. 8 din O.U.G. nr. 24/2008.

În condițiile în care C.N.S.A.S. are competența de a efectua verificări din oficiu pentru persoanele care au candidat la funcțiile prevăzute de art. 3 lit. b) – h¹), acesta fiind și titularul dreptului de a sesiza instanța cu acțiunea în constatarea calității de lucrător sau de colaborator al Securității, este justificată calitatea procesuală activă a acestuia, excepția lipsei calității procesuale active invocată de pârât fiind neîntemeiată.

De asemenea, este neîntemeiată și excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Mihai Gheorghe, întrucât verificările efectuate din oficiu de către C.N.S.A.S. au vizat persoana acestuia, în calitate de candidat la funcția de senator în Parlamentul României.

Analizând pe fond acțiunea în constatarea calității de colaborator al Securității, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, în considerarea următoarelor argumente.

Potrivit dispozițiilor art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, are calitatea de colaborator al Securității, persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar

comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În dovedirea acțiunii în constatare reclamantul a depus la dosarul cauzei înscrisurile existente în dosarul de urmărire informativă I 234337, deschis de organele securității pe numele pârâtului, sub conspirativul <MARCUS>.

Or, din analiza acestui dosar de urmărire informativă, conținând un număr de 334 file, nu rezultă nicidecum existența unei activități de colaborare a pârâtului cu Securitatea, prin care să fi fost aduse atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Dimpotrivă, se constată că toate documentele existente în acest dosar, indiferent de denumirea acestora (note informative, rapoarte, adrese, etc.) conțin informații transmise organelor securității de diverse „surse” sau constatări ale ofițerilor de securitate, privitoare la persoana pârâtului, acțiunile întreprinse de acesta în cadrul activităților organizate cu studenții, în calitate de cadru didactic la Institutul Politehnic Iași, precum și măsurile informativ – operative dispuse de organele de securitate împotriva acestuia.

Rezultă astfel, dincolo de orice dubiu, că pârâtul a făcut obiectul verificărilor și măsurilor specifice întreprinse de organele securității, având calitatea de „urmărit” și nu de „sursă”.

Însuși reclamantul afirmă în cuprinsul acțiunii în constatare faptul că documentele care alcătuiesc dosarul de urmărire informativă I 234337 nu atestă că pârâtul a fost recrutat de organele de securitate și că în acest cadru ar fi furnizat informații.

Nu există la dosarul cauzei și nici nu s-a susținut de către C.N.S.A.S. că ar fi existat angajament semnat de pârât cu organele securității și/sau documente (note informative, rapoarte, etc.) scrise, semnate ori însușite de acesta, din care să rezulte desfășurarea unei activități de colaborare cu organele Securității în cadrul căreia să fi transmis informații de natura celor avute în vedere de legiuitor prin norma cuprinsă în art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

În dovedirea primei condiții prevăzută de lege pentru constatarea calității de colaborator al Securității, aceea ca informațiile furnizate să privească acțiuni sau activități potrivnice regimului totalitar comunist, reclamantul s-a prevalat de o singură informație, în sensul că pârâtul ar fi semnalat „din proprie inițiativă”, organelor județene de securitate că „C.E. a avut manifestări ostile la adresa țării noastre, a instigat la emigrare și i-a propus să intre într-o organizație francmasonică /.../” ale cărei principii sunt „lupta împotriva personalităților mari, compromiterea lor”, „anticomunismul”.

Această informație urmează a fi analizată de instanță, cu precizarea că, într-adevăr, norma legală nu impune existența unei pluralități de informații pentru constatarea calității de colaborator al Securității.

Informația menționată este cuprinsă în Raportul cu propuneri de luare în lucru prin D.U.I. a numitului Mihai Gheorghe din Iași, din 25.06.1986.

Acest document este întocmit de un ofițer de securitate și constituie propunerea de luare în urmărire informativă a pârâtului Mihai Gheorghe.

Afirmațiile ofițerului de securitate, în sensul că pârâtul s-ar fi prezentat „din proprie inițiativă” la organele de securitate nu sunt rezultatul unor constatări personale ale acestuia, ci conțin relatări privitoare la o situație care ar fi avut loc

anterior, în luna ianuarie 1986, fără a exista niciun fel de date care să evidențieze circumstanțele acelei prezentări a pârâtului la Securitate și conținutul discuțiilor de la acea dată.

Nu există niciun document care să confirme faptul că pârâtul s-ar fi prezentat din proprie inițiativă la acea dată la Securitate și că ar fi afirmat că „C.E. a avut manifestări ostile la adresa țării noastre, a instigat la emigrare și i-a propus să intre într-o organizație francmasonică”.

Pârâtul a negat constant aceste afirmații ale ofițerului de securitate, susținând că, dimpotrivă, el a fost contactat de securitate, cerându-i-se, pentru verificarea sincerității, să relateze împrejurările în care a avut loc în Franța întâlnirea cu C.E..

De asemenea, nu există niciun document, fie el întocmit de organele de securitate sau de „sursele” acestora, care să evidențieze conținutul discuțiilor pe care pârâtul le-a avut cu C.E., pentru a se putea constata că acesta este cel preluat și prezentat de C.N.S.A.S., infirmat constant de către pârât.

Legat de întâlnirea avută de pârât în Franța cu C.E., în acțiunea în constatare nu se face trimitere la informațiile existente în documentul intitulat „Discuție cu tov. Profesor MIHAI” din 30.01.1986, astfel că acesta nu poate fi avut în vedere în analiza îndeplinirii condițiilor impuse de lege pentru constatarea calității de colaborator al Securității. În plus, după cum se precizează și în Nota de constatare întocmită de Colegiul C.N.S.A.S. și se observă și din examinarea documentului, acesta este ilizibil, indescifrabil și nu conține referire la persoana care l-a redactat.

Toate aspectele prezentate, coroborate cu multiplele argumente aparent valabile furnizate de pârât în apărare, inexistența unor contraargumente în combaterea acestora și a unor probe care să denote, dincolo de orice îndoială, existența unei activități de colaborare a pârâtului cu organele de securitate, prin furnizare de informații, conduc la concluzia instanței, în sensul neîndeplinirii primei cerințe impuse de dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008.

Referitor la a doua cerință reglementată de lege, aceea ca informațiile transmise Securității să vizeze îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, Curtea reține că nu este îndeplinită în cauză, având în vedere, pe de o parte, constatarea precedentă, în sensul inexistenței unei colaborări cu Securitatea prin transmitere de informații, iar pe de altă parte, faptul că reclamantul nu a prezentat instanței nicio probă care să demonstreze îndeplinirea condiției subiective a acțiunii de „a denunța”, respectiv, intenția de a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Faptul că și împotriva numitei C.E. organele de Securitate au dispus măsuri de urmărire informativă, la care reclamantul face trimitere în acțiune, cu referire la a doua condiție impusă de lege, poate reprezenta o consecință a propriilor activități de urmărire și supraveghere desfășurate de securitate cu privire la persoana pârâtului, inclusiv cele derulate cu ocazia expedițiilor organizate de acesta în Franța împreună cu studenții, și nu neapărat urmarea semnalărilor pârâtului care, așa cum s-a arătat, nu au avut loc la inițiativa acestuia și nu au avut conținutul preluat și prezentat de C.N.S.A.S. în susținerea acțiunii.

Or, constatarea calității de colaborator al Securității, cu toate consecințele pe care aceasta le implică asupra persoanei în cauză, impune cu necesitate existența unor probatorii indubitabile, care să demonstreze, dincolo de orice dubiu, atât furnizarea de informații privitoare la acțiuni sau atitudini potrivnice regimului

totalitar comunist, cât și intenția de a aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin transmiterea acestora.

În concluzie, pentru considerentele arătate, Curtea constată că în cauză nu sunt îndeplinite dispozițiile art. 2 lit. b) din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, și urmează să dispună respingerea acțiunii în constatarea calității de colaborator al Securității, în ceea ce îl privește pe pârâțul Mihai Gheorghe, ca neîntemeiată.

Cererea reconvențională formulată de pârât, astfel cum a fost precizată și modificată, va fi respinsă ca neîntemeiată, având în vedere, pe de o parte, faptul că solicitarea de a se constata că nu a colaborat cu organele Securității nu reprezintă decât o apărare în raport de acțiunea în constatare promovată de reclamant, apărare care a fost analizată și reținută de instanță ca fiind întemeiată, iar pe de altă parte, faptul că nu s-a invocat și nu s-a dovedit încălcarea vreunei dispoziții legale la emiterea notei de constatare și a celorlalte acte premergătoare acesteia, în activitatea de verificare derulată din oficiu de către C.N.S.A.S..

Pentru aceste considerente, vor fi respinse ca neîntemeiate și acțiunile conexe, formulate de reclamantul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu pârâțul C.N.S.A.S., acestea având un conținut similar cererii reconvenționale.

Referitor la cererea de chemare în garanție precizată, modificată și completată, formulată de pârâțul Mihai Gheorghe, Curtea va dispune admiterea excepția lipsei de obiect, invocată din oficiu, și va constata nulitatea acesteia, în temeiul art. 61 raportat la art. 133 alin. (1) Cod Procedură Civilă, având în vedere că obiectul cererii nu este clar determinat, nu este precizată pretenția concretă dedusă judecății. Simpla trimitere la noțiunea de culpă și la prevederile art. 998, art. 999, art. 1000 alin. (1) și (3) Cod Civil nu este suficientă în a reține existența acestui element esențial al cererii, dat fiind că hotărârea ce se va pronunța trebuie să statueze asupra unor pretenții concrete și nu asupra unor drepturi ipotetice ori asupra unor obligații cu caracter general.

Va fi respinsă cererea pârâtului de aplicarea a dispozițiilor art. 108¹ alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod Procedură Civilă, întrucât probatoriile administrate în cauză nu evidențiază nici reaua - credință și nici caracterul vădit netemeinic al acțiunii în constatare promovată de C.N.S.A.S..

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Respinge excepția inadmisibilității acțiunii, excepția lipsei calității procesuale active și excepția lipsei calității procesuale pasive, invocate de pârât.

Respinge acțiunea formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, sector 3, Matei Basarab, nr. 55-57, în contradictoriu cu **pârâțul MIHAI GHEORGHE**, născut la data de 01.09.1939, în Sculeni, Comuna Victoria, județul Iași, fiul lui Costache și Ana, cu domiciliul în Timișoara, [REDACTED], județul Timiș, ca neîntemeiată.

Respinge cererea pârâtului privind aplicarea dispozițiilor art. 108¹ alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod Procedură Civilă.

Respinge cererea reconvențională precizată și modificată, ca neîntemeiată.

Admite excepția lipsei de obiect a cererii de chemare în garanție, invocată din oficiu și, pe cale de consecință, constată nulitatea cererii de chemare în garanție precizată, modificată și completată, formulată de pârâtul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu **chemații în garanție MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR**, cu sediul în București, sector 1, str. Piața Revoluției, nr. 1A, **SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII - U.M. 0198**, cu sediul în București, sector 2, str. General David Praporgescu, nr. 24-26 și **MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE**, cu sediul în București, sector 5, str. Izvor, nr. 3-5.

Respinge acțiunile conexe formulate de reclamantul Mihai Gheorghe, în contradictoriu cu pârâtul C.N.S.A.S., ca neîntemeiate.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 03.03.2011.

PRESEDINTE
Eugenia Ión

GREFIER
Ramona Barbu

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA I
Prezenta copie *und confirmă*
cu originalul *in dosarul*
acestei instanțe *de noi*
se legalizează *de noi*

Red. E.I.
Tehnored. R.B./7 ex./12.05.2011

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. 15 com./
Cu tit în sumă de lei

GREFIER SEF
*Definitivă și irevocabilă prin
alsp. ne. Dec. 1761/30.03.2011
des. Teeg-CA.*

resp. de. M. B.

12 30 1968
The Communist Party